

11.7.2023

ÁLLÁSFOGLALÁSI INDÍTVÁNY

benyújtva a Tanács és a Bizottság nyilatkozatait követően

az eljárási szabályzat 132. cikkének (2) bekezdése alapján

a földközi-tengeri térségben folytatott kutatással és mentéssel kapcsolatos uniós fellépés szükségességéről
(2023/2787(RSP))

Lukas Mandl

a PPE képviselőcsoport nevében

Domènec Ruiz Devesa, Birgit Sippel, Juan Fernando López Aguilar

az S&D képviselőcsoport nevében

Fabienne Keller

a Renew képviselőcsoport nevében

Erik Marquardt, Gwendoline Delbos-Corfield, Grace O'Sullivan, Tineke

Strik, Alice Kuhnke, Damien Carême, Monika Vana, Jordi Solé, Damian

Boeselager, Saskia Bricmont

a Verts/ALE képviselőcsoport nevében

Cornelia Ernst

a Baloldal képviselőcsoport nevében

Az Európai Parlament állásfoglalása a földközi-tengeri térségben folytatott kutatásra és mentésre irányuló uniós fellépés szükségességéről (2023/2787(RSP))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára (1948),
- tekintettel az 1951-es Genfi Egyezményre és annak kiegészítő jegyzőkönyvére,
- tekintettel az „Életbiztonság a tengeren” tárgyú 1974. évi nemzetközi egyezményre (SOLAS-egyezmény) és a tengeri felkutatásról és mentésről szóló 1979. évi módosított nemzetközi egyezményre (SAR-egyezmény), valamint a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet (IMO) kapcsolódó határozataira, nevezetesen tengerből kimentett személyekkel való bánásmódra vonatkozó iránymutatásokról szóló, 2004. május 20-i, MSC.167(78) számú határozatára,
- tekintettel a SAR-egyezmény operatív eljárásokról szóló 5. fejezetére,
- tekintettel az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményre,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: Alapjogi Charta) 1. cikkére, 2. cikkének (1) bekezdésére, 3., 6., 18. és 19. cikkére, valamint 24. cikkének (2) bekezdésére,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 67. cikkének (1) bekezdésére, valamint 77. cikkének (1) és (2) bekezdésére,
- tekintettel az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökség által koordinált operatív együttműködés keretében a külső tengeri határok őrizetére vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 2014. május 15-i 656/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre¹,
- tekintettel a biztonságos, rendezett és szabályos migrációról, valamint a menekültekről szóló, 2018. december 19-i globális ENSZ-megállapodásra,
- tekintettel az Európai Határ- és Parti Őrségről, valamint az 1052/2013/EU és az (EU) 2016/1624 rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2019. november 13-i (EU) 2019/1896 európai parlamenti és tanácsi rendeletre²,
- tekintettel a Bizottság új migrációs és menekültügyi paktumról szóló, 2020. szeptember 23-i javaslataira (COM(2020)0609),
- tekintettel a jogellenes be- és átutazás, valamint a jogellenes tartózkodás elősegítésének

¹ HL L 189., 2014.6.27., 93. o.

² HL L 295., 2019.11.14., 1. o.

meghatározásáról és megelőzéséről szóló uniós szabályok végrehajtására vonatkozó iránymutatásokat tartalmazó, 2020. október 1-jei bizottsági közleményre³,

- tekintettel az emberi jogok védelméről és az EU külső migrációs politikájáról szóló, 2021. május 19-i állásfoglalására⁴,
 - tekintettel az Európa Tanács emberi jogi biztosának 2019. júniusi, „Életmentés. Jogvédelem. Hogyan hozzuk be a lemaradást a földközi-tengeri menekültek és migránsok védelme terén?” című ajánlására, annak „Emberi jogi vészjelzés – növekvő hiányosságok a földközi-tengeri menekültvédelemben” címen 2021-ben közzé tett nyomon követési jelentésére, valamint „Az élők jogaiért és a meghaltak méltóságáért – Ideje véget vetni Európában a migránsok eltűnésének” címen közölt emberi jogi közleményére,
 - tekintettel a civil társadalom mozgásterének Európában tapasztalható szűküléséről szóló, 2022. március 8-i állásfoglalására⁵,
 - tekintettel az ENSZ emberi jogi főbiztosának az „Nincs más út, csak vissza: támogatott visszatérés, visszailleszkedés és a migránsok emberi jogainak védelme Líbiában” című, 2022. október 11-i jelentésére,
 - tekintettel a Földközi-tenger középső térségére vonatkozó, 2022. november 21-i uniós cselekvési tervre,
 - tekintettel a Földközi-tenger nyugati térségében és az Atlanti-óceán térségében áthaladó útvonalakra vonatkozó, 2023. június 6-i uniós cselekvési tervre,
 - tekintettel az ENSZ líbiai független tényfeltáró missziójának 2023. március 20-i jelentésére,
 - tekintettel az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének „Hat lépés a tengeri tragédiák jövőbeli megelőzésére” című, 2023. július 6-i jelentésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 132. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a Nemzetközi Migrációs Szervezet (IOM) adatai szerint 2014 óta 27 633 személyt regisztráltak eltűntként (feltehetően elhunytként) a Földközi-tengeren; mivel a halálesetek száma a Földközi-tenger középső térségében a legmagasabb, ahol az IOM több mint 17 000 halálesetről és eltűnésről számolt be; mivel 2022-ben 2406 személyt regisztráltak elhunytként vagy eltűntként, és 2023-ban ez a szám már most elérte az 1875-öt; emlékeztet arra, hogy ez az útvonal csak egyike az Európába eljutni kívánó személyek által használt számos életveszélyes útvonalnak;
- B. mivel számos kiszolgáltatott helyzetben lévő személy – például a nők és a kísérő nélküli kiskorúak – a Földközi-tengeren átkelve próbál Európába eljutni; mivel sokuk esetében fennáll a veszélye annak, hogy emberkereskedelem és kizsákmányolás áldozatává

³ HL C 323., 2020.10.1., 1. o.

⁴ HL C 15., 2022.1.12., 70. o.

⁵ HL C 347., 2022.9.9., 2. o.

válnak, és ezért azonnali védelemre szorulnak;

- C. mivel az emberéletek megmentése mindenekelőtt a veszélyeknek kiszolgáltatottak iránti szolidaritás megnyilvánulása, de egyúttal jogi kötelezettség is mind az uniós, mind a nemzetközi jog alapján, mivel az ENSZ Tengerjogi Egyezményének (UNCLOS) – melyet az összes tagállam és maga az EU is megerősített – 98. cikke előírja az államok számára, hogy nyújtsanak segítséget a tengeren bajba jutott valamennyi személynek;
- D. mivel az UNCLOS 19. cikke (2) bekezdésének a 17. cikkel összefüggésben értelmezett g) pontja szerint az idegen hajókat megilleti a békés áthaladás joga az egyezmény részes államainak parti tengerén, továbbá hogy egy idegen hajó áthaladását a parti állam békéjét, nyugodt rendjét vagy biztonságát sértőnek kell tekinteni abban az esetben, ha a hajó a parti állam vám-, pénzügyi, bevándorlási vagy egészségügyi törvényeivel és rendelkezéseivel ellentétes módon kezdeményezi bármely árucikk, valuta vagy személy be- vagy kirakodását;
- E. mivel a nemzetközi tengerjog előírja az államok számára, hogy többek között megfelelő és hatékony kutató-mentő szolgálatok működtetése révén megelőző, korai figyelmeztető és válaszintézkedéseket hozzanak annak érdekében, hogy mérsékeljék a halálesetek kockázatát a tengeren; mivel az emberi jogokra vonatkozó európai jogszabályok előírják az államok számára, hogy a joghatóságukon belül tartózkodók életének védelme érdekében pozitív kötelezettségeket teljesítsenek, valamint hogy az emberi életet fenyegető valós és közvetlen kockázatok megelőzését célzó megelőző intézkedéseket hozzanak;
- F. mivel abban az esetben, ha a kutatási és mentési régióért felelős tengeri mentést koordináló központ (MRCC) nem vállal felelősséget egy műveletért, ideértve azokat az eseteket is, amikor a művelet elmulasztása rendszerszintű jelentőséggel bír, a tengerből kimentett személyekkel való bánásmódra vonatkozó, 2004. évi IMO MSC iránymutatások szerint a mentést koordináló első riasztott központ a felelős;
- G. mivel a nemzetközi tengerjog és az emberi jogok, valamint az uniós jog előírja, hogy a megmentett személyeket biztonságos helyen kell partra tenni; mivel az uniós jog szerint az a hely számít „biztonságos helynek”, ahol a mentési műveletek lezárultnak tekintendők és ahol a túlélőket nem fenyegeti életveszély, ahol biztosíthatók alapvető emberi szükségleteik és ahonnan megszervezhető a túlélők következő vagy végleges úti célját jelentő helyszínre történő átszállítása az alapvető jogaik védelmének figyelembevételével és a visszaküldés tilalmának elvével összhangban;
- H. mivel a Földközi-tengeren tevékenységet folytató minden hajó – a mentési műveletek végrehajtása során is – köteles tiszteletben tartani a vonatkozó nemzetközi egyezményeket és az egyéb alkalmazandó szabályokat;
- I. mivel a jogellenes be- és átutazás, valamint a jogellenes tartózkodás elősegítésének meghatározásáról és megelőzéséről szóló uniós szabályok végrehajtásáról szóló bizottsági iránymutatással összhangban „a kutatási és mentési tevékenységekben részt vevő minden személynek be kell tartania a kutatási és mentési eseményekbe való beavatkozás során a koordináló hatóságtól kapott utasításokat, összhangban a nemzetközi tengerjog és az emberi jogok általános elveivel és alkalmazandó szabályaival”; emlékeztet továbbá arra, hogy „az olyan nem kormányzati szervezetek

vagy más nem állami szereplők tevékenységének kriminalizálása, amelyek a vonatkozó jogi keret tiszteletben tartása mellett végeznek kutatási és mentési műveleteket, a nemzetközi jog megsértésének minősül, ezért azt az uniós jog nem teszi lehetővé”;

- J. mivel a Mare Nostrum művelet 2014. október 31-i megszűnése óta a Földközi-tenger középső térségében nem került sor állami megbízásból végrehajtott proaktív kutatási és mentési műveletekre;
- K. mivel 2023. március 20-án a Tanács úgy határozott, hogy 2025. március 31-ig meghosszabbítja az EU közös biztonság- és védelempolitikája keretében megvalósuló EUNAVFOR MED IRINI művelet megbízását, melynek feladatai közé tartozik a líbiai parti őrség és haditengerészet kapacitásépítésének és képzésének támogatása;
- L. mivel az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség (Frontex) jelenlegi aktív földközi-tengeri műveletei a Themis (amely Olaszországot támogatja a Földközi-tenger középső térségében), a Poszeidón (amely Görögországot támogatja a görög–török tengeri határokon) és az Indalo (amely Spanyolországot támogatja a Földközi-tenger nyugati térségében);
- M. mivel a líbiai parti őrség továbbra is nagyszámú személyt tartóztat fel vagy ment meg a tengeren; mivel a közös mentést koordináló líbiai központ számos alkalommal nem teljesítette maradéktalanul a mentési műveletek összehangolása terén a nemzetközi tengerjog szerint rá háruló kötelezettségeket, gyakran nem reagál a segélyhívásokra, akadályozta a nem kormányzati szervezetek hajóit az életmentésben, továbbá a tengeri mentő- vagy feltartóztató akciók során emberéleteket sodort veszélybe; mivel a Frontex eszközei információkat továbbítottak a közös mentést koordináló líbiai központnak a tengeren bajba jutott személyekről;
- N. mivel a líbiai parti őrség által feltartóztatott személyek idegenrendészeti fogdába kerülnek, ahol embertelen körülmények között rendszeresen önkényesen tartják fogva őket, és ahol burjánzik a kínzás és más embertelen bánásmód – többek között nemi erőszak –, valamint az önkényes gyilkosság és a kizsákmányolás; mivel az ENSZ menekültügyi főbiztosa úgy véli, hogy Líbia nem felel meg azoknak a kritériumoknak, amelyek alapján Líbia a tengeri mentést követő partra szállítás céljából biztonságos helynek minősülne;
- O. mivel a migráncsempészet és -kereskedelem két különböző jelenség, amelyekre eltérő uniós és nemzetközi szintű jogi keretek vonatkoznak; mivel az emberkereskedelem magában foglalja valamely személy erőszakos, megtévesztő vagy visszaélészerű, kizsákmányolás céljából történő toborzását, szállítását vagy fogadását, miközben a migránsok csempészete a migránsok szárazföldön, légi úton és tengeren történő csempészete elleni fellépésről szóló ENSZ-jegyzőkönyv (az ENSZ csempészet elleni jegyzőkönyve) szerint azt jelenti, hogy valamely személynek – közvetett vagy közvetlen módon pénzügyi ellenszolgáltatás vagy egyéb vagyoni haszonszerzés végett – valamely olyan Résztes Államba való illegális belépéséhez nyújtanak segítséget, amely államnak a személy nem állampolgára, vagy ott állandó tartózkodási jogosultsággal nem rendelkezik;
- P. mivel a földközi-tengeri térségben kialakult helyzetről és a migrációval kapcsolatos átfogó uniós megközelítés szükségességéről szóló, 2016. április 12-i állásfoglalásában

az Európai Parlament arra az álláspontra helyezkedett, hogy a tengeri kutatási és mentési műveletek során feltétlen szükség van egy állandó, erőteljes és hatékony uniós válaszlépésre, hogy meg lehessen előzni a Földközi-tengeren átkelni próbáló migránsok körében előforduló halálesetek számának meredek emelkedését; mivel az irreguláris migráció és a földközi-tengeri halálesetek számának csökkentése érdekében legális és biztonságos útvonalakat kell kialakítani;

- Q. mivel az ENSZ biztonságos, rendezett és szabályos migrációról, illetve a menekültekről szóló globális megállapodásai terén elért haladásról szóló, 2018. április 18-i állásfoglalásában az Európai Parlament kérte, hogy növeljék a bajba jutottak megsegítésére irányuló kutatási és mentési kapacitásokat, hogy valamennyi állam bocsásson rendelkezésre nagyobb kapacitásokat, valamint hogy ismerjék el a tengeri és szárazföldi mentési műveleteket végző magánszereplők és nem kormányzati szervezetek által nyújtott segítséget;
- R. mivel a tagállamok közötti erős és állandó szolidaritási mechanizmus kiemelt prioritás a felelősség méltányos, uniós szintű megosztásának biztosításához a migránsoknak a kutatási és mentési műveletet követő partraszállását követően;
1. mélységes sajnálatának és szomorúságának ad hangot a Földközi-tengeren sorra bekövetkező tragikus halálesetek miatt, különösen a legutóbbi, 2023. június 14-i hajótörés miatt, amikor a Jón-tengeren Pílosz partjainál (Messzénia, Görögország) elsüllyedt egy halászhajó becslések szerint 750 személlyel a fedélzetén, akik közül 104-et megmentettek, 82-nek már csak a holttestét halászták ki, a többi pedig eltűnt, feltételezhetően elhunyt; sürgeti az Uniót és a tagállamokat, hogy tegyenek meg mindent a holttestek és az eltűnt személyek azonosítása és a hozzátartozóik tájékoztatása érdekében; emlékeztet arra, hogy biztosítani kell a túlélőkkel szembeni humánus és méltóságteljes bánásmódot, és felhívja a tagállamokat, hogy használják ki az ideiglenes önkéntes áthelyezési mechanizmust e személyek áthelyezésére, figyelembe véve a családi kapcsolatokat és biztosítva számukra a megfelelő ellátást;
 2. újra emlékeztet a bajba jutott személyek megsegítésére irányuló, a nemzetközi tengerjogból fakadó kötelezettségre, és felszólítja az összes tagállamot, hogy úgy egyénileg, mint uniós tagállamként vagy megfelelő nemzetközi fórumokon fellépve teljes mértékben tartsák be a vonatkozó nemzetközi és uniós jogi normákat; felhívja a kutatási és mentési műveleteket végző valamennyi hajót, hogy a migránsok biztonságának védelme érdekében tartsák be az illetékes mentési koordinációs központ által a vonatkozó nemzetközi és uniós jogszabályoknak megfelelően adott utasításokat, és működjenek együtt a tagállami hatóságokkal és a Frontexszel;
 3. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy bár az elmúlt években nagyon sok embert sikerült megmenteni, az IOM 2014 óta 27 633 eltűnt személyt regisztrált a Földközi-tengeren; felhívja a Bizottságot, hogy értékelje a tagállamok kutatási és mentési műveletekkel kapcsolatos jelenlegi gyakorlatait, és haladéktalanul kezdje meg egy e gyakorlatokra vonatkozó új, fenntarthatóbb, megbízható és állandó megközelítés kidolgozását, felváltva a meglévő eseti megoldásokat, és nyújtson anyagi, pénzügyi és operatív támogatást a tagállamoknak a tengeri életmentésre és a kutatási-mentési műveletek koordinálására irányuló összkapacitás növelése érdekében;

4. felhívja továbbá a tagállamokat és a Frontexet, hogy fokozzák a proaktív kutatási és mentési műveleteket azáltal, hogy elegendő, kifejezetten ilyen műveletekre szánt hajót és felszerelést, valamint személyzetet biztosítanak azokon az útvonalakon, ahol hatékonyan hozzájárulhatnak az életmentéshez; felhívja a Bizottságot, hogy politikailag és pénzügyileg támogassa az ilyen kezdeményezéseket; felszólítja a tagállamokat, hogy teljes mértékben használják ki a kutatási és mentési műveletekre alkalmas valamennyi hajót, beleértve a nem kormányzati szervezetek által üzemeltetett hajókat is; úgy véli, hogy a nem kormányzati szervezetekhez tartozó és kereskedelmi hajók ilyen irányú tevékenysége nem helyettesítheti a tagállamok és az Unió kutatási-mentési kötelezettségeinek megfelelő teljesítését; felszólít egy átfogó uniós kutatási és mentési misszió létrehozására, amelyet a tagállamok illetékes hatóságai és a Frontex hajt végre;
5. úgy véli, hogy a Földközi-tengeren aktív valamennyi szereplőnek proaktívan továbbítania kell a tengeren bajba jutott személyekkel kapcsolatos információkat, és adott esetben az általuk leadott vészjelzéseket a kutatási és mentési műveletekért felelős hatóságoknak, és adott esetben a közelben lévő minden olyan hajónak, amely rövid időn belül meg tudja kezdeni a mentést, és biztonságos kikötőbe szállíthatja a kimentett személyeket; ösztönzi a tagállamokat, hogy kellően vegyék figyelembe a jogellenes beutazás elősegítésének meghatározásáról és megelőzéséről szóló uniós szabályok végrehajtásáról szóló bizottsági iránymutatást annak érdekében, hogy lehetővé tegyék a munkát a kutatási és mentési műveletekben részt vevő valamennyi szereplő számára; felhívja továbbá a tagállamokat, hogy tartsák nyitva legközelebbi biztonságos kikötőiket a nem kormányzati szervezetek hajói előtt, és ne tekintsék bűncselekmény elkövetőinek azokat, akik segítséget nyújtanak a bajba jutott migránsoknak;
6. felhívja a Bizottságot, hogy erősítse meg koordinációs szerepét a kutatás-mentéssel foglalkozó kapcsolattartó csoporton belül azáltal, hogy rendszeresebb üléseket hív össze, és bevonja a kutatás-mentésben részt vevő valamennyi szereplőt, beleértve a nem kormányzati szervezeteket és a hajótulajdonosokat is, azzal a céllal, hogy nagyobb szinergiákat és közös gyakorlatokat alakítson ki a tengeri incidensekre való gyors reagálás biztosítása érdekében; felhívja a Bizottságot, hogy rendszeresen számoljon be a Parlamentnek a kutatás-mentéssel foglalkozó kapcsolattartó csoport tevékenységéről;
7. felhívja a Frontexet, hogy jelentősen növelje a kutatás-mentés terén végzett operatív tevékenységeiről rendelkezésre álló információkat, és e tevékenységeivel kapcsolatosan tegyen nyilvánosan hozzáférhetővé pontos és átfogó információkat, elismerve ugyanakkor azzal kapcsolatos jogi kötelezettségét, hogy ne fedjen fel olyan operatív információkat, amelyek „veszélyeztetnék a műveletek céljának elérését”; felhívja a Frontexet, hogy tegyen eleget az Európai Határ- és Parti Őrségről szóló rendelet szerinti egyedi jelentéstételi kötelezettségeinek, többek között rendszeresen tájékoztassa a Parlament képviselőit, akiket köteles részletes információkkal ellátni; hangsúlyozza különösen a műveletek utáni részletesebb tájékoztatás szükségességét;
8. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg az egyes tagállamok által a nemzeti jogokkal összhangban hozott azon intézkedéseket, melyek célja, hogy készenléti mentőcsónakok előzetes engedély nélkül ne léphessenek be a felségvizeikre, és értékelje, hogy ezek az intézkedések összhangban vannak-e az uniós és a nemzetközi joggal, valamint az Alapjogi Charta 18. cikkével, az emberi jogok európai egyezményével és a genfi egyezménnyel összefüggésben értelmezve, és tegyen megfelelő intézkedéseket,

amennyiben értékelése szerint a tagállamok intézkedései nem felelnek meg az uniós jognak;

9. megismétli, hogy az uniós tagállamoknak biztosítaniuk kell valamennyi hajótörés gyors és független kivizsgálását, igénybe véve e vizsgálatok során a szakosodott emberi jogi szervek szakértelmét; hangsúlyozza, hogy az EU-nak módot kell találnia az uniós szabályokban meghatározott átláthatósági és elszámoltathatósági elvek érvényesítésére a hajótörések kivizsgálása során;
10. felhívja a Bizottságot, hogy ossza meg a harmadik országok – többek között Líbia, Törökország, Egyiptom, Tunézia és Marokkó – határ- és parti őrségének uniós és tagállami finanszírozás révén nyújtott támogatás szintjére vonatkozó átfogó információkat és adatokat, nemcsak a közvetlen átutalások, hanem az anyagi, műszaki és képzési segítségnyújtás vonatkozásában is, beleértve az uniós ügynökségek tevékenységei keretében megvalósuló segítségnyújtást is; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy értékeljék az alapvető jogok líbiai parti őrség általi súlyos megsértésére vonatkozó állításokat, és vessenek véget az együttműködésnek abban az esetben, ha beigazolódik, hogy a tengeren feltartóztatott személyek alapvető jogait súlyosan megsértik;
11. felhívja a Bizottságot, a tagállamokat és a Frontexet annak biztosítására, hogy a kimentettek partra szállítására csak a vonatkozó nemzetközi és uniós joggal összhangban biztonságosnak tekintett helyen kerülhessen sor, és hogy ez a hely a partraszálláshoz rendelkezésre álló legközelebbi biztonságos kikötő legyen; emlékezteti az összes szereplőt, hogy tartózkodniuk kell attól, hogy olyan utasításokat adjanak a hajóvezetőknek, amelyek közvetlenül vagy közvetve szükségtelen késedelmet okozhatnak a megmentett személyek biztonságos partraszállásában, vagy azt eredményezhetik, hogy a megmentett személyeket nem biztonságos helyen teszik partra;
12. megismétli, hogy a biztonságos és legális útvonalak létesítése jelenti a legjobb módját a halálesetek elkerülésének, és sürgeti a tagállamokat, hogy fokozzák az áttelepítési intézkedéseket, és szükség esetén hozzanak létre humanitárius folyosókat az Európai Unió felé;
13. emlékeztet arra, hogy az európai integrált határigazgatás végrehajtása a Frontex és a határigazgatásért felelős nemzeti hatóságok, közöttük – tengeri határellenőrzési műveleteiknek és egyéb határellenőrzési feladataiknak megfelelő mértékben – a parti őrségek megosztott felelőssége;
14. határozottan elítéli azokat az embercsempész és emberkereskedő bűnözőket, akik kiszolgáltatott személyeket kizsákmányolnak és életüket veszélyeztetnek a tengeren, és fokozott erőfeszítésekre szólít fel bűnözői hálózataik felszámolása, a felelősök bíróság elé állítása és illegális tevékenységeik felszámolása érdekében;
15. emlékeztet arra, hogy a médiának és az oktatási intézményeknek már korai szakaszban tájékoztatniuk kell a harmadik országok lakosait arról, hogy a Földközi-tengeren áthaladó útvonal életveszélyes; e célból együttműködésre szólít fel e harmadik országokkal;

16. megjegyzi, hogy a Parlament már korábban is úgy vélte, hogy a tengeri kutatási és mentési műveletek terén feltétlen szükség van egy állandó, erőteljes és hatékony uniós válaszlépésre, hogy meg lehessen előzni a Földközi-tengeren átkelni próbáló migránsok körében előforduló halálesetek számának meredek emelkedését; úgy véli, hogy a kutatás-mentésre vonatkozó nemzetközi jog szerinti kötelezettségek megfelelő végrehajtásához proaktívabb és összehangoltabb megközelítésre van szükség az Unió és tagállamai részéről a kutatási-mentési műveletek tekintetében; továbbra is meggyőződése, hogy a Frontexnek – a tagállamokkal szoros együttműködésben – kulcsszerepet kell játszania a kutatás-mentésre adott proaktívabb uniós válaszban;
17. úgy véli, hogy az Alapjogi Ügynökség ajánlásaival összhangban első lépésként a Bizottságnak és a tagállamoknak meg kell állapodniuk a kutatási-mentési protokollok cseréjéről és az ajánlott gyakorlatok kidolgozásáról annak érdekében, hogy a tagállamok kiigazíthassák kutatás-mentési eljárásaikat; úgy véli továbbá, hogy a Bizottságnak meg kell fontolnia, hogy a tengeri határigazgatás uniós finanszírozását összekapcsolja olyan protokollok alkalmazásával, amelyek biztosítják, hogy a tengeren bajba jutott személyek időben segítséget kapjanak;
18. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak, a Tanácsnak, a tagállamoknak és nemzeti parlamentjeiknek, a Frontexnek, az Európai Unió Menekültügyi Ügynökségének, az Europolnak, az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének, az ENSZ menekültügyi főbiztosának, a Nemzetközi Migrációs Szervezetnek és a kutatási-mentési tevékenységet végző nem kormányzati szervezeteknek.